

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10938-09-15 אליעד ואח' נ' גילבאום ואח'

בפני כב' הרשמת הבכירה עדי בר-טל

תובעת אורית אליעד

נגד

נתבעת רחל גילבאום

צד ג' אוריאל אליעד

החלטה

1

2 בפניי בקשה לביטול עיקול זמני שהוטל ברישום על זכויות הצד השלישי בדירת מגורים הידועה
3 כגוש 30718 חלקה 13 תת חלקה 2 (להלן: "הזכויות בדירה").

4 לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ולאחר הדיון שהתקיים ביום 11.6.18, מצאתי כי דין
5 הבקשה לביטול העיקול להידחות באופן חלקי.

6 התובעת הגישה תביעת רשלנות (לרבות הפרת חובה חקוקה) כנגד באת כוחה, הנתבעת,
7 ובמסגרתה טענה כי הנתבעת התרשלה בכך שלא שמה ליבה לכך שצו עיכוב יציאה מן הארץ
8 אשר התבקש כנגד הצד השלישי, ניתן למשך שלושה חודשים בלבד ולא למשך שנה. נוכח
9 האמור הצו לא הוארך במועד, והצד השלישי, בעלה לשעבר של התובעת, יצא מן הארץ ללא
10 מתן גט לתובעת. התובעת טוענת, כי לנוכח יציאתו מהארץ, היא נותרה עגונה משך כ – שבע
11 וחצי שנים. לטענתה, לו היה מוארך הצו, האמצעים שהיו ננקטים כנגד הצד השלישי בארץ,
12 היו מזרזים את מתן הגט והיו מחייבים אותו ליתן לתובעת גט שנים לפני מתן הגט בפועל.
13 התובעת מבססת את תביעתה, בין היתר, על פרוטוקול דיון בבית הדין הרבני, במסגרתו מודה
14 הנתבעת כי סברה שצו העיכוב יציאה מן הארץ ניתן למשך שנה והתברר בדיעבד שהוא ניתן
15 למשך שלושה חודשים בלבד. התובעת תובעת נזקים שנגרמו לה בגין שנות עגינותה (פגיעה
16 במוניטין, פגיעה בזכות להתחתן, פגיעה באוטונומיה וכו').

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10938-09-15 אליעד ואח' נ' גילבאום ואח'

1 הנתבעת הגישה הודעת צד שלישי כנגד בעלה לשעבר של התובעת, בטענה כי הנזקים הנטענים
2 בכתב התביעה נגרמו כולם על ידי הצד השלישי אשר סירב ליתן לתובעת גט. כן טענה הנתבעת
3 כי שהותו של הבעל בחו"ל לא מנעה את מתן הגט. הצד השלישי סירב למתן הגט ואף כאשר
4 שהה בארץ, התחמק ולא שיתף פעולה.

5 הצד השלישי טוען, כי לא קיימת יריבות בינו לבין הנתבעת וכי לא ניתן להגיש תביעה כנגדו,
6 בשל רשלנות הנתבעת. עוד טוען הצד השלישי, כי הוא לא מנע את הגירושין וכי אלו יכלו
7 להסתיים כבר בשנת 2008, לו היתה מסכימה התובעת לתנאיו.

8 אציין, כי התובעת צירפה החלטה של בית הדין הרבני מיום 24.12.12 (נספח ד' לכתב התביעה)
9 ולפיו כבר במועד זה קבע בית הדין הרבני כי יש "לכוף את הבעל בכל דרכי הכפיה כדי שיתן
10 גט לאשתו וזאת באופן מיידי כדי לשחרר את שאשתו העגונה מכבלי העיגון הממושכים."
11 עוד נקבע באותה החלטה כי הבעל ברח לחו"ל והאישה עגונה קרוב ל – 5 שנים, כאשר הבעל
12 מסרב לשתף פעולה ובורח ממקום למקום. בית הדין הרבני אף מציין כי קיימות הוכחות לכך
13 שהבעל מתגורר עם אישה אחרת.

14 בבוא בית המשפט לשקול הטלת עיקול זמני, יש לבחון בהתאם להוראות תקנה 362 לתקנות
15 סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי"), קיומן של ראיות
16 מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה וכן על מבקש העיקול לשכנע את בית המשפט כי
17 מאזן הנוחות נוטה לטובת מבקש העיקול וכי הבקשה הוגשה בתום לב. בהתאם להוראת תקנה
18 374(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי על המבקש העיקול אף לשכנע כי קיים חשש סביר שאי מתן
19 צו העיקול יכביד על ביצוע פסק הדין.

20 באשר לקיומה לכאורה של עילת תביעה, די בכך שבית המשפט ישתכנע כי התובענה מעלה
21 סוגיה רצינית והיא איננה תביעת סרק על פניה. המחלוקות העובדתיות לא נדונות ולא
22 מוכרעות במסגרת הבקשה לביטול עיקול (ראה רעא 7076/17 פלוני נ' פלוני (מיום 22.10.17)).

23 במקרה הנדון הנתבעת עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח קיומה של עילת תביעה לכאורית
24 כלפי הצד השלישי, בהינתן כי צד זה גרם לכאורה לנזק עגינותה של התובעת. במקרה זה אין
25 רלוונטיות לעובדה כי כנגד הנתבעת נטענת טענת רשלנות בייצוג, שכן הנזק הנתבע, הינו נזק
26 הנגרם כתוצאה מהעיגון הנמשך, עיגון שבהתאם לראיות הנמצאות כיום בפני בית המשפט,
27 נגרם באופן לכאורי בעטיו של הצד השלישי. עוד אציין, כי הגם שהתביעה הראשית עוסקת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10938-09-15 אליעד ואח' נ' גילבאום ואח'

- 1 בטענת רשלנות כנגד הנתבעת, הרי שהודעת צד שלישי אינה צריכה לכלול את אותן העילות
2 אשר נתבעו בתביעה הראשית (ראה ע"א 5222/17 פלוני נ' פלונית (מיום 26.4.18)).
- 3 באשר ליסוד ההכבדה – הצד השלישי מתגורר בחו"ל והוא הבהיר במסגרת הדיון כי אין לו
4 נכסים נוספים בישראל מלבד זכויותיו בדירה. זאת ועוד, הצד השלישי אינו מכחיש את
5 העובדה כי ברצונו למכור את הדירה וליטול את כספי התמורה (עמ' 9 שורות 11-20 לפרוטוקול
6 הדיון). במצב דברים שכזה הרי שיסוד "ההכבדה" הוכח.
- 7 גם באשר למאזן הנוחות הרי שזה אינו נוטה לטובת מבקש ביטול העיקול. העיקול הוטל
8 ברישום על זכויות הצד השלישי (מבקש ביטול העיקול) בדירה. הדירה רשומה על שם התובעת
9 והצד השלישי. לא ניתן למכור את הדירה ללא הסכמת שני הצדדים, אלא באמצעות הליך של
10 פירוק שיתוף.
- 11 התובעת העידה בפניי, כי בשלב זה אין היא מעוניינת למכור את הדירה, וזאת לנוכח פסק הדין
12 שניתן בבית הדין בשיקגו וכן לנוכח העובדה כי הצד השלישי חב לה דמי מזונות (עמ' 10 שורות
13 26-27). במצב דברים שכזה, וכל עוד לא קיימת אפשרות מעשית למכור את הדירה, ללא הליך
14 משפטי, הרי שהעיקול הזמני אינו גורם נזק.
- 15 ככל שהתובעת תסכים למכור את הדירה, העיקול על זכויות הצד השלישי בדירה יוסר בכפוף
16 לכך שהצד השלישי יפקיד סך של 1 מיליון ₪ בקופת בית המשפט. אציין, כי סכום התביעה
17 עומד כיום על סך מיליון וחצי ₪.
- 18 אשר על כן, בשלב זה יוותר העיקול הזמני על כנו. ככל שיבוצע הליך מכירה של הדירה,
19 העיקול הזמני יוסר בכפוף להפקדת סך של 1 מיליון ₪ בקופת בית המשפט.
- 20 הצד השלישי (מבקש ביטול העיקול) ישלם הוצאות ההליך הנדון בסך 750 ₪ לתובעת וכן סך
21 של 1,000 ₪ לנתבעת.
- 22 ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, בהעדר הצדדים.
23

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10938-09-15 אליעד ואח' נ' גילבאום ואח'

עדי בר-טל, רשמת בכירה

1
2